

Aquesta inclinació mitja de les vessants correspon a un angle $\varphi = 20^{\circ} 7'$. Es un declivi moderat, atenuat per les extensions planeres que hi ha a la muntanya (altiplà de la Calma, vall de Santa Fe,...), malgrat les formes ardides que també hi abunden (turons de les Agudes i de Tagamanent, esqueis i cingles diversos).

El pendent mig té, fundada en aquesta fórmula de Finsterwalder-Peucker, una representació gràfica. Senyalant en un sistema d'eixos coordenats, en les abscisses punts equidistants a partir de l'origen (amb equidistància igual a la de les corbes de nivell) i aixecant en cada un d'ells perpendiculars a l'eix horitzontal iguals a les longituds de la corresponent corba hipsomètrica, hom obtindrà, unint els extrems de les ordenades així formades, una corba anomenada «clinogràfica», el curs de la qual, com diu Martonne, «reflexa per les seves irregularitats les del relleu».

En la figura 3 hem representat amb les dades esmentades la corba clinogràfica del Montseny, entre els 800-1700 mts. Una abscissa qualsevol, OA per exemple, suposant que l'origen sigui els 800 metres, representa la cota 1100 de la línia hipsomètrica M_{11} que té una longitud $\Lambda_{11} = AB = 89'4$ Qmts. En aquesta representació gràfica hem pres per escala d'abscisses 1:10000 i 1:2000000 per la d'ordenades. D'acord amb la fórmula, el pendent mig serà igual a l'àrea enclosa entre la línia clinogràfica HFBD i els eixos OD i OH, dividida per la superfície que limita la corba de nivell de cota més reduïda; aquesta és, en el nostre cas, la 800, i l'àrea que enclou és 160 Qm.², com ja hem dit anteriorment.

Però el principi de representació de la corba clinogràfica sols es realitza exactament quan l'equidistància CA és d'ordre molt petit. En efecte, en el límit la línia trencada HFBD passaria a ésser una corba que en aquest cas enclouria, d'acord amb les esmentades escales, una àrea de 29'3 cm.², en lloc de 26'5 cm.², com la obtinguda en la figura 3, amb una equidistància de 100 metres; si aquesta es pren menor, aquella diferència de 2'8 cm.² anirà minvant, car aleshores despreciarem unes àrees EBF cada vegada més reduïdes, fins que no tindran influència sensible en el resultat. Però aquesta millora obtinguda en l'aproximació de la corba clinogràfica té l'inconvenient que exigeix amidar la longitud d'un nombre molt més gran de línies hipsomètriques.

El pendent mig d'un relleu es posa encara més en evidència per mitjà de la «corba hipsoclinogràfica» de Finsterwalder. Per a aquesta representació cal conèixer, a més de les longituds Λ de les línies hipsomètriques, les àrees que estan encloses entre cada dues d'elles consecutives.

El seu fonament matemàtic està en la fórmula que dona el pendent mig B_n , entre dos corbes de nivell qualsevol, M_n i M_{n+1} ,